

de wet op de reconversie

toepassing op de Westhoek en de stad Tielt

Op 25 augustus 1966 verscheen in het Belgisch Staatsblad de 'Wet tot tijdelijke instelling van uitzonderlijke hulpverlening ter versnelling van de economische reconversie en ontwikkeling van de steenkoolmijngebieden en van bepaalde andere gewesten die met ernstige en dringende problemen te kampen hebben' of de wet van 14 juli 1966 op de reconversie. Door de regering werd midden september de lijst van de gebieden en gemeenten bekend gemaakt waarop de wet haar toepassing zal hebben.

Voor West-Vlaanderen werden een gebied, namelijk de Westhoek, en een geïsoleerde gemeente, namelijk de stad Tielt, aangeduid als begunstigden van bovenvermelde wet (zie bijgaande kaart).

De Westhoek (250.802 inwoners)

Plan van de Westhoek

Het vraagstuk van de ontwikkeling van de Westhoek is sinds enkele jaren gesteld. In maart 1962 besliste immers het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie dat de Westhoek het voorwerp ging uitmaken van bijzondere overheidszorg. Het ontwikkelingsplan dat door het Westvlaams Economisch Studiebureau werd opgemaakt, en dat het stramien vormde van de voorstellen van een adviserend comité van het Ministerie van Economische Zaken, werd echter pas op het regeringsvlak behandeld op eind 1964; van de voorstellen werd het deel 'infrastructuur op industrieterreinen' weerhouden, alsook enkele openbare werken en de eerste investering voor de watervoorziening.

In 1966 kwamen de eerste resultaten van dit plan van de Westhoek zichtbaar. De Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie en Reconversie (W.I.E.R.) heeft de eigendom van de gronden verworven op vier industrieterreinen (in het totaal 149 Ha) en de bundels van de nodige infrastructuurwerken opgemaakt en ingediend bij het Ministerie

van Openbare Werken. Op vier van de vijf kernen zal de infrastructuur 100 % ten laste van het Rijk genomen worden. Inmiddels zijn de infrastructuurwerken op het industrieterrein van Menen in uitvoering en is de toezegging gekomen door het Ministerie van Openbare Werken voor de subsidiëring van de industrieterreinen te Veurne en Diksmuide. Het dossier voor de werken op het industrieterrein van Ieper is in voorbereiding. Te Poperinge zijn op basis van een ander subsidiëringssysteem de infrastructuurwerken op het industrieterrein reeds uitgevoerd.

In de noordelijk gelegen hoek van de Westhoek zullen eveneens in 1967 op basis van het gewone subsidiëringssysteem industrieterreinen uitgerust worden te Stene en Gistel. Op beide terreinen is de W.I.E.R. reeds gedeeltelijk eigenaar; ook te Zandvoorde is tot eigendomsverwerving beslist.

De Westhoek is dus op het vlak van industrieterreinen klaar om nieuwe ondernemingen op te vangen, dank zij de initiatieven en de goede samenwerking tussen de Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie en Reconversie (W.I.E.R.) en het Ministerie van Openbare Werken.

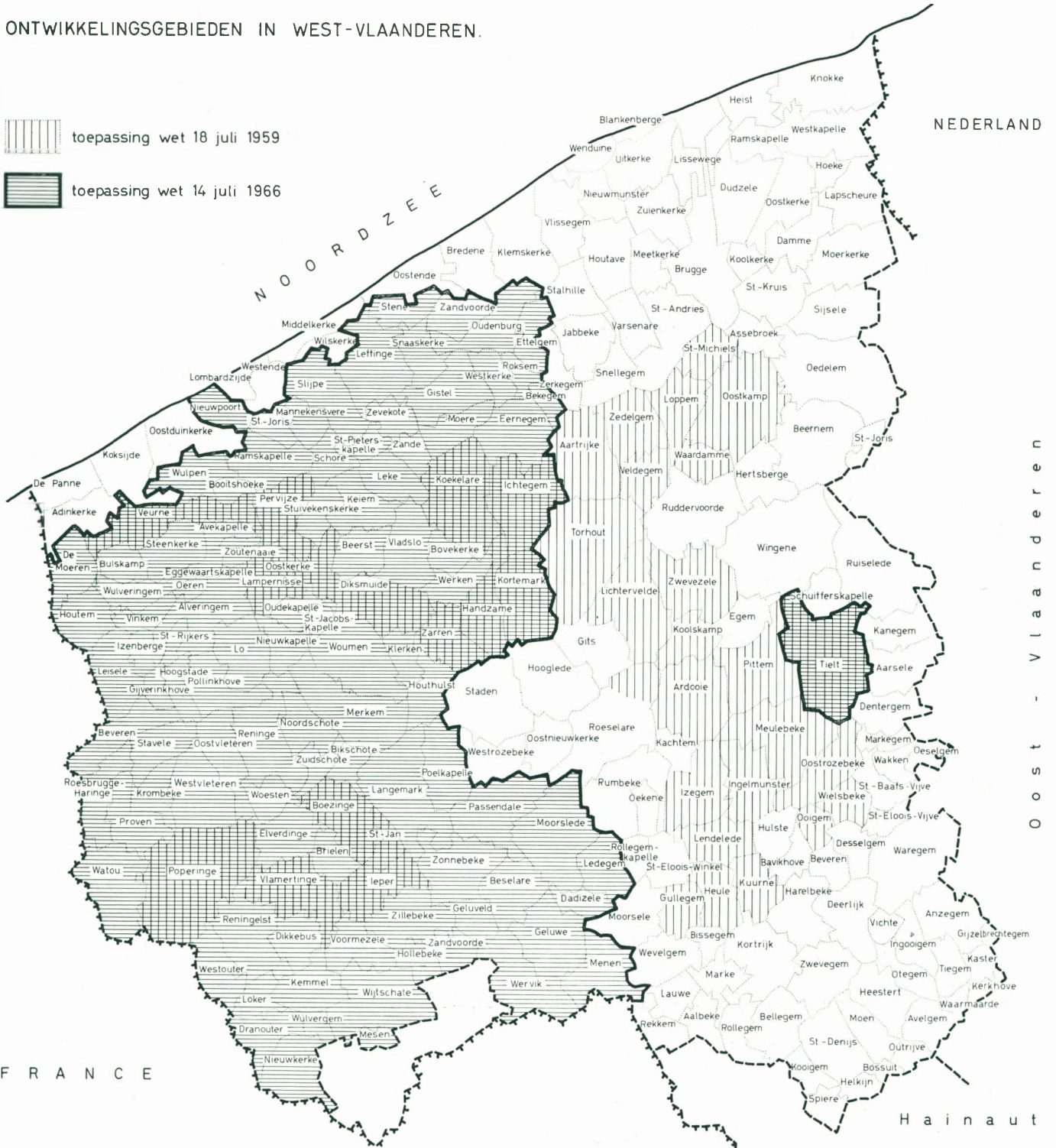
Structuur van de Westhoek

De Westhoek vormt een gebied in West-Vlaanderen van emigratie en van grote diskrepantie tussen beroepsbevolking en plaatselijke werkgelegenheid.

Sinds 1890 is de bevolking in de Westhoek slechts met 7 % toegenomen; in dezelfde periode nam de bevolking in West-Vlaanderen met 49 % en in België met 57 % toe. Op een totale bevolking van 250.802 inwoners behoren er circa 94.000 tot de beroepsbevolking; de plaatselijke tewerkstellingscapaciteit belooft echter slechts 64.000 eenheden, hetzij 68 plaatsen voor 100 beroepsactiviteiten. Op de as Brugge-Kortrijk is deze verhouding reeds tot 92 opgeklommen.

ONTWIKKELINGSGBIEDEN IN WEST-VLAANDEREN.

 toepassing wet 18 juli 1959
 toepassing wet 14 juli 1966

De 64.000 aanwezige arbeidsplaatsen worden als volgt verdeeld : 41 % in de handels- en dienstensektor, 25 % in de landbouw, 26 % in de verwerkende nijverheid en 8 % in het bouwbedrijf. Het aantal pendelarbeiders is in de Westhoek groter dan de totale industriële tewerkstelling. In 1961 was daarenboven 11 % van de beroepsbevolking op pendel aangewezen voor verplaatsing van meer dan 2 uur per dag en waren er nog 4.750 personen of 5 % van de totale beroepsbevolking die slechts wekelijks naar huis konden terugkeren.

Het feit dat het merendeel van deze pendelarbeiders op werkgelegenheid in Frankrijk zijn aangewezen, hetzij als grensarbeider, hetzij als seizoenarbeider, en dat wij uit ervaring weten dat de tewerkstelling aldaar meer precair is dan in eigen land, ondersteunt de verantwoording van een krachtige aanpak van de ontwikkeling van de Westhoek.

De versnelling van het industrialiseringsproces vormt de enige uitweg om de bovengeschetste situatie om te keren. Dit industrialiseringsproces is trouwens reeds aangevat. Tussen 1947 en 1961 nam in de Westhoek de bezoldigde tewerkstelling toe met amper 138 personen per jaar ; tussen 1960 en 1964 kon deze toename, dank zij een doelbewuste politiek van de Westvlaamse Economische Raad, reeds opgedreven worden tot 1.195 nieuwe arbeidsplaatsen per jaar.

Tielt (13.777 inwoners)

Structuur

Te Tielt ligt de situatie enigszins anders. De stad zelf vormt het centrum van het enige structureel zwakke arrondissement van de as Brugge-Kortrijk.

De bevolking is er in de laatste jaren stagnerend ; de plaatselijke werkgelegenheid belooft 4.485 arbeidsplaatsen voor een beroepsbevolking van 5.425 personen. Het bereikte tewerkstellingsniveau is dus 82,7 %, wat als gering moet beschouwd worden voor een verzorgingscentrum. De tewerkstelling in de handel- en dienstensektor (2.067) is er eveneens belangrijker dan in de industriële ondernemingen (1.588). Circa een vierde van de beroepsbevolking is dan ook verplicht via pendel een bron van gewin aan te boren.

De balans van de evolutie van de werkgelegenheid te Tielt is eerder negatief. Tussen 1947 en 1961 daalde de tewerkstelling met circa 413 personen ; tussen 1960 en 1964 was er een totale toename van 244 tewerkgestelden.

Industrieterreinen

Ook te Tielt zijn nu reeds de nodige schikkingen getroffen inzake industrieterreinen. Het stadsbestuur

beschikt over een industrieterrein van 18 ha, waarvan nog een deel beschikbaar is.

De Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie en Reconversie (W.I.E.R.) is anderzijds actief op een industrieterrein op het Galgeveld (11 ha) ; op dit terrein is de W.I.E.R. reeds gedeeltelijk eigenaar en worden de eigendomsverwervingen voortgezet. De procedure wordt ingezet om dit terrein te verruimen.

De wet van 14 juli 1966 (B.S. 25-8-1966)

De toepassing — na publikatie van de uitvoeringsbesluiten — van de wet van 14 juli 1966 zal een belangrijke hulp vormen voor de verbetering van het tewerkstellingsniveau in het gebied van de Westhoek en te Tielt.

De nieuwe vestigingen en de expansie van de gevestigde ondernemingen zullen in deze gebieden aangemoedigd worden via rentevergoedingen (5 % rentetoeleage gedurende 5 jaar en in bijzondere gevallen het dekken van de totale rente gedurende de eerste twee jaar), staatswaarborg voor de leningen, toelage op investeringen in gebouwde onroerende goederen en materiaal (maximaal gelijk aan voordelen van rentetoeleage), en bepaalde fiscale vrijstellingen. Deze uitzonderlijke hulpverlening is slechts toepasselijk tot 31 dec. 1968.

De wet is eveneens toepasselijk in de aangrenzende gebieden, in zoverre de projekten nog bijdragen tot de reconversie of ontwikkeling van de genoemde gebieden¹.

Het effect van de wet op de economische expansie in de Westhoek en te Tielt zal in grote mate afhangen van de criteria die bij de toepassing ervan zullen aangehouden worden. Indien bijvoorbeeld de minimuminvestering te hoog wordt gesteld, dan zal het effect in de gewesten zwakker zijn.

Voor het slagen van de ingezette reconversiepolitiek in de Westhoek en te Tielt zal het tevens noodzakelijk zijn dat de Regering bij haar hulp aan de diverse gebieden rekening houdt met de reële behoeften en prioriteit verleent aan de gewesten met arbeidsoverschotten.

De Raad van Beheer van de Westvlaamse Economische Raad heeft van zijn kant beslist een programma op te zetten om de industrialisering in de betrokken gewesten te versnellen ; de Raad van Beheer heeft eveneens beslist zich voor deze werking te laten bijstaan door een bijzondere commissie, waarin de gemeentebesturen van de betrokken verzorgingscentra en de sociaal-economische organisaties zitting hebben.

¹ De voordelen van de wetten van 17 en 18 juli 1959 blijven eveneens van kracht.